

DOSAR NR. 2005

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SIBIU
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ NR.207/C/2006
SEDINȚA PUBLICĂ DIN 22.03.2006

PREȘEDINTE : C. ... -judecător

GREFIER : ...

Pe rol fiind solutionarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta SC "SA Sibiu împotriva pârâtei M.F.-A.N.A.F.prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu, pentru anulare decizie ș.a.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns pentru reclamantă – cons.jr. ..., pentru pârâtă – cons.jr. ...

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei ,după care ;

Reprezentantul reclamantei –cons.jr. ... depune la dosar contractul de concesiune nr.69/1999 și actele adiționale acestuia .menționează că a comunicat pârâtei un exemplar din actele depuse la dosar.

Reprezentanta pârâtei ,cj ... solicită comunicarea actelor adiționale la contractul de concesiune arătând că numai acest din urmă act i-a fost comunicat.

Reprezentantul reclamantei ,cons.jr. ... comunică reprezentantei pârâtei un exemplar din actele adiționale la contractul de concesiune depuse la dosar la termenul de azi.

Reprezentanții părților arată că nu mai au alte cereri de formulat în cauză.

Nemaifiind alte cereri de formulat în cauză ,instanța încheie faza probatorie și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul reclamantei ,cons.jr. ... solicită admiterea acțiunii în contencios administrativ formulată ,în sensul de a se dispune anularea Deciziei nr.8/2005 prin care s-a respins contestația formulată de societatea reclamantă împotriva deciziei de impunere nr. ... 2005 prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei obligația fiscală de ... lei ,dobândă în valoare de ... lei și penalități de întârziere în valoare de ... lei ,cu exonerarea societății de la plata acestor sume .

Reprezentantul reclamantei –cons.jr. ... susține că organele fiscale și-au fundamentat decizia a cărei anulare se solicită pe o prezumție relativă ,respectiv că, în lipsa unei date de confirmare privind acceptarea

situațiilor de lucrări se consideră ca dată de acceptare data întocmirii acestora .
Susține că acest aspect este nelegal pentru faptul că nu se pot face interpretări
prin extinderea legii și pe de altă parte prezumția relativă poate fi răsturnată prin
orice mijloc de probă , în speță prin adresa nr .17.01.12005 .

Privitor la stornarea facturilor emise de furnizorul SC" / „SRL,
reprezentantul reclamantei consideră că deducerea TVA a fost temeinică și
legală .

Din concluziile raportului de expertiză efectuat în cauză rezultă că s-a
stabilit corect exigibilitatea colectată ,expertul stabilind că suma e corect dedusă.

Privitor la neexigibilitatea garanțiilor reținute de beneficiar ,reprezentantul
reclamantei –cons.jr. consideră că măsura organului de control este
nelegală și netemeinică ,apreciind că nu se poate admite ipoteza retroactivității
unui act.

Depune la dosar concluzii scrise .

Reprezentanta pârâtei –cons.jr. solicită respingerea acțiunii
în contencios administrativ formulată de către reclamantă ca netemeinică și
nelegală , menținerea deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite de
inspecția fiscală nr. .2005 , menținerea deciziei nr.8/16.03.2005 și
menținerea obligațiilor de plată.

Solicită înlăturarea în parte a concluziilor raportului, de expertiză și
menținerea acestora în ceea ce privește cuantumul TVA-ului aferent garanțiilor .

Consideră că se impune menținerea actelor fiscale pentru că nu sunt
întemeiate pe o prezumție relativă așa cum susține reprezentantul reclamantei ,ci
pe acte și fapte .

Susține că facturile pentru serviciile efectuate au fost emise la o dată
aleatorie pentru care nu a putut fi făcută dovada datei certe și pentru care nu
există nici un act semnat de beneficiar care să certifice o dată. .

Reprezentanta pârâtei –cons.jr. susține că o adresă emisă ce
nu poartă o dată certă ,ștampilă și nu are ca anexe acele facturi nu poate fi luată
în considerare .

Precizează că legea trebuie înțeleasă în sensul aplicării și documentării
pentru ca un comerciant să-și îndeplinească obligațiile fiscale față de stat.

Arată că nici în contractul de concesiune și nici în actele adiționale la
acesta nu există un alt termen decât cel prevăzut de legiuitor cu privire la
emiterea situației de lucrări .

Depune la dosar concluzii scrise.

TRIBUNALUL ,

Prin acțiunea înregistrată la sediul acestei instanțe la data de 28 aprilie 2005, reclamanta S.C. [redacted] S.A. a solicitat în contradictoriu cu pârâta : Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Sibiu :

- Suspendarea executării Deciziei nr.8/16.03.2005 până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei,

- Anularea Deciziei nr.8/16.03.2005 prin care s-a respins contestația împotriva deciziei de impunere nr. [redacted].2005 privind obligațiile fiscale stabilite suplimentar de inspecția fiscală,

- Exonerarea de plata sumelor : [redacted] lei ROL . T.V.A., [redacted] lei ROL – dobândă și [redacted] lei ROL – penalități de întârziere.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că în cazul în care sumele stabilite prin decizie ar fi executate de către pârâtă s-ar produce o gravă perturbare a activității economice a societății.

În ce privește cele reținute de organul de control, reclamanta a arătat că acesta și-a fundamentat decizia de impunere pe o prezumție relativă în sensul că nu ar fi existat o dată a confirmării situațiilor de lucrări și în consecință data întocmirii acestor documente va fi considerată ca dată de acceptare a lucrărilor iar exigibilitatea T.V.A. ar fi tot la acea dată.

Prezumția fiind relativă poate fi combătută prin orice mijloc de probă. În acest sens Primăria Municipiului Sibiu prin adresa nr. [redacted].2005 a indicat că, facturile au fost emise în termen de cel mult 3 zile de la confirmarea situațiilor de lucrări.

De asemenea nu poate fi admisă ipoteza calculării de penalități și dobânzi în sarcina sa ca urmare a faptei altuia.

În subsidiar dacă s-ar fi luat în considerare calitatea sa de antreprenor, livrarea propriu-zisă a lucrărilor s-ar fi făcut în conformitate cu prevederile contractului de concesiune, după efectuarea măsurătorilor și acceptarea situațiilor de plată, iar data la care situațiile confirmate ar fi intrat în compartimentul financiar contabil sau data facturării, ar fi fost data care trebuia luată în considerare pentru a determina exigibilitatea taxei pe valoare adăugată.

În ce privește stornarea facturilor emise de furnizorul S.C. [redacted] S.R.L. deducerea T.V.A. a fost temeinică și legală. Pentru această societate T.V.A. a devenit exigibilă la data emiterii facturilor : [redacted] / [redacted] .2003 și nr. [redacted].2003, exigibilitatea T.V.A. nefiind afectată în nici un fel. Singura implicare din punct de vedere al T.V.A. a fost aceea că în momentul stornării acesteia, s-a născut dreptul de a solicita returnarea T.V.A. plătit pentru facturile din 20.06.2003.

În ce privește stabilirea neexigibilității-garanțiilor reținute de beneficiarul Primăria Municipiului Sibiu, măsura a fost nelegală și netemeinică. Organul de control a procedat la calcularea T.V.A. exigibilă, fără a lua în considerare dispoz.art. 135 alin. 6 din Codul Fiscal. Motivația organului de control că nu au fost respectate prevederile deciziei nr.6/23.09.2004, publicată în M.O. nr.982 în data de 28.10.2004,

nu poate fi luată în considerare având în vedere faptul că toate facturile reținute de către acesta sunt anterioare emiterii deciziei și cu atât mai mult datei publicării acesteia.

Pârâta D.G.F.P. Sibiu a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii și menținerea actelor atacate.

În legătură cu cererea reclamantei privind suspendarea executării actelor administrative, pârâta a arătat că reclamanta nu a făcut dovada producerii unui prejudiciu și cuantificarea acestuia precum și începerea executării silite.

Pe fondul cauzei, cu privire la exigibilitatea T.V.A. pârâta a considerat că reclamanta nu a respectat dispoz. art.14 și 16 din Legea nr. 345/2002 precum și ale art. 134 alin. 2) și 3) din Legea nr. 571/2003. Faptul generator al T.V.A. ia naștere în momentul prestării serviciilor, iar exigibilitatea T.V.A. ia naștere concomitent cu faptul generator, astfel că organul de control a stabilit că data la care era datorată T.V.A. este data emiterii situației de lucrări. Facturile pentru serviciile efectuate au fost emise ca o dată aleatorie pentru care nu a putut fi făcută dovada datei certe.

Sușinerile reclamantei că i-ar fi aplicabile dispoz. art.16 alin. 8 din Legea nr. 345/2002 și anume considerarea ca antreprenor care achită T.V.A. doar la data predării lucrărilor, sunt neîntemeiate. În condițiile stabilite prin Normele aprobate prin H.G. nr.598/2002, agentul economic trebuia să solicite aprobarea de la organele fiscale și numai după aprobarea emisă de acestea putea achita T.V.A. la finalizarea lucrărilor.

De asemenea sunt neîntemeiate sușinerile reclamantei în ce privește stornarea facturilor emise de furnizorul S.C. „... S.R.L. În mod corect organele de control au calculat dobânzi și penalități de întârziere aferente T.V.A. cuprinse în cele 2 facturi deoarece quantumul T.V.A. de plată a fost greșit determinat prin majorarea T.V.A. deductibilă.

În luna octombrie 2004, reclamanta prin n.c. nr.80/10.2004 a diminuat T.V.A. colectată în perioada ianuarie – septembrie 2004 și a majorat T.V.A. neexigibilă cu suma de lei reprezentând T.V.A. aferentă garanțiilor de bună execuție. Reclamanta nu a respectat dispoz. art. 135 alin. 6 din Legea nr. 571/2003 nu a evidențiat distinct în facturi vreo sumă reprezentând garanții ci a întocmit o situație și printr-o notă a evidențiat separat toată garanția precum și T.V.A. și fără să aibă proces verbal de recepție definitivă a lucrărilor.

Decizia comisiei fiscale centrale nr. 6/2004 publicată în M.O. nr. 982/26 oct. 2004 a prevăzut că dispoz. art. 135 alin. 6 din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt aplicabile numai în situația în care garanțiile de bună execuție sunt evidențiate distinct în facturi fiscale, respectiv sunt reținute din contravaloarea lucrărilor prestate.

Având în vedere prevederile OMF nr. 289/2004 rezultă că Decizia nr. 6/2004 aprobată prin O.M.F. 1561/2004 dată în aplicarea prevederilor art. 135 alin. 6 din Legea nr. 571/2003 se aplică de la data intrării în vigoare a Legii nr. 571/2003, respectiv 1 ianuarie 2004.

Prin Încheierea din data de 29 iunie 2005 instanța a dispus conexarea dosarului nr. 5/2005 la dosar . . . 2005 și a suspendat executarea Deciziei nr. 8/16.03.2005 până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

În probațiune reclamanta a solicitat efectuarea unei expertize contabile, încuviințată de instanță prin Încheierea din data de 19.10.2005. Obiectivele au fost propuse atât de reclamantă cât și de pârâtă.

Raportul de expertiză contabilă a fost depus la data de 26 ianuarie 2006 (dosar filele 412 – 480).

Din actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele :

Reclamanta a formulat contestație în temeiul dispoz. art. 178 din O.G. nr.92/2003 republicată împotriva deciziei de impunere privind obligații fiscale stabilite suplimentar nr. 120/11.01.2005, în termenul legal prevăzut de dispoz. art. 176 din O.G. nr. 92/2003 republicată.

Pârâta: D.G.F.P.S. Sibiu prin Decizia nr.8/16.03.2003 (dosar filele 50-56) a respins contestația ca neîntemeiată și insuficient motivată pentru suma de . . . lei reprezentând : . . . lei – T.V.A.. . . . lei – dobânzi aferente și . . . lei - penalități de întârziere aferente.

Referitor la determinarea exigibilității T.V.A. aferente lucrărilor de construcții executate și a serviciilor prestate – beneficiar principal fiind Primăria Municipiului Sibiu, pârâta a considerat că pentru perioada 1.01.2003 – 31.12.2003 facturarea trebuia făcută la data confirmării situațiilor de lucrări deci la data emiterii acestora, în lipsa altei date înscrise sau a unui document care să ateste o altă dată a confirmării lucrărilor de către beneficiari iar pentru perioada 1.01.2004 – 31.10.2004 până cel mai târziu 15 ale lunii următoare întocmirii situațiilor de lucrări. Instanța constată că potrivit dispoz. art. 68 pct. 4 din H.G. nr. 598/2002 pentru aprobarea normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002, cu referire la perioada 1.01.2003 – 31.12.2004 „pentru prestările de servicii decontate pe bază de lucrări, cum sunt lucrările de construcții montaj, facturarea se face la data confirmării situațiilor de lucrări de către beneficiarii acestora”. Iar pentru perioada 1.01.2004 – 31.10.2004, potrivit dispoz. art. 155 pct. 59 (2) din H.G. nr.44/2004 pentru prestările de servicii decontabile pe bază de situații de lucrări ... data efectuării prestării de servicii se consideră a fi data la care sunt întocmite situațiile de lucrări și după caz, data acceptării de către beneficiar a situațiilor de lucrări.

Primăria Municipiului Sibiu, beneficiarul lucrărilor, în adresa nr. . . . 2005, cu anexe (dosar filele 425-444) admite că data emiterii situațiilor de lucrări este cea afișată de programul de calculator și se regăsește pe acesta însă acceptarea situațiilor de lucrări s-a făcut cu cel mult 3 zile înainte de data emiterii facturii. Din această adresă rezultă că, între emiterea situațiilor de lucrări și acceptarea la plată a acestora a fost necesară o perioadă de timp, presupusă pentru verificarea acestor lucrări, care puteau sau nu să fie acceptate și în funcție de aceasta s-ar fi procedat sau nu la facturarea lor.

Față de cele de mai sus, instanța consideră că reclamanta a stabilit în mod corect exigibilitatea T.V.A. colectată în perioada 1.01.2003 – 31.10.2004, pentru facturile la care se face referire în actele administrative atacate.

Referitor la modul în care a procedat reclamanta privind deducerea T.V.A. aferentă facturilor fiscale nr. [redacted] 2003 și respectiv nr. [redacted] 2003 emise de S.C. [redacted] S.R.L. instanța reține următoarele :

Între reclamantă și S.C. [redacted] S.R.L. a fost încheiat un contract de subantrepriză pentru executarea lucrărilor de întreținere și reparații străzi în municipiul Sibiu și mai multe acte adiționale la acesta (dosar filele 445-460).

Iar între S.C. [redacted] S.R.L. și S.C. [redacted] S.R.L. a fost încheiat un contract de subantrepriză (dosar filele 461 – 464). La art. 12 punct 9 părțile contractante au convenit ca S.C. AUTOSTRADE S.R.L. să factureze lucrările executate către reclamanta S.C. D.P.C.- S.A. Sibiu.

Instanța constată că situațiile de lucrări întocmite de S.C. [redacted] S.R.L. (dosar filele 465 – 480) în baza cărora au fost emise cele două facturi au fost confirmate de către reclamantă prin aplicarea pe acestea de : ștampilă, semnătură, dată și viză. Faptul că S.C. [redacted] S.R.L. a facturat direct către reclamantă în loc să factureze către intermediarul S.C. [redacted] S.R.L., urmând ca la aceeași dată să se refactureze aceleași sume către reclamantă, nu are relevanță, atâta timp cât bugetul statului nu a fost prejudiciat.

Față de cele de mai sus, instanța consideră că reclamanta a procedat corect la deducerea T.V.A., aferentă celor două facturi emise de S.C. [redacted] S.R.L.

Referitor la modul în care reclamanta a stabilit T.V.A. neexigibil aferent garanțiilor de bună execuție, prin nota contabilă nr.80/10.2004 la care se face referire în decizia de impunere nr. 120/11.01.2005, instanța constată că potrivit dispoz. art. 135 alin. 6 din Legea nr. 571/2003 „exigibilitatea taxei pe valoare adăugată aferentă sumelor constituite drept garanție pentru acoperirea eventualelor reclamații privind calitatea lucrărilor de construcții – ^{montaj} ia naștere la data încheierii procesului verbal de recepție definitivă care, după caz la data încasării sumelor, dacă încasarea este anterioară acestuia”. Instanța consideră că reclamanta nu a respectat dispozițiile legale deoarece nu a evidențiat distinct în facturi sumele reprezentând garanții, ci a întocmit o situație și printr-o notă a evidențiat separat toată garanția precum și T.V.A. fără să dețină proces verbal de recepție definitivă a lucrărilor.

Pentru aceste motive reclamanta datorează la bugetul de stat, T.V.A. în sumă de [redacted] RON, suplimentar, stabilită prin decizia de impunere nr. [redacted] 2005.

Pentru toate considerentele de mai sus, instanța va admite în parte acțiunea și va anula Decizia nr.8/16.03.2005 și Decizia de impunere nr. [redacted] 2005 pentru suma totală de [redacted] lei RON ([redacted] lei RON dobândă + [redacted] lei RON penalități de întârziere) și le va menține pentru suma de [redacted] lei RON reprezentând T.V.A.

În temeiul dispoz. art. 274 Cod procedură civilă pârâta va fi obligată la plata către reclamantă a sumei de RON, cu titlu de cheltuieli de judecată parțiale reprezentând onorar expert.

Pentru aceste motive,

**ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Admite în parte acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta : S.C. S.A. cu sediul în Sibiu, str. Autogării, nr. 5-7 în contradictoriu cu pârâta: M.F. – A.N.A.F. – Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Sibiu, cu sediul în Sibiu, Calea Dumbrăvii nr. 28 – 32 și în consecință :

Anulează Decizia nr. 8/16.03.2005 și Decizia de impunere nr. 2005 pentru suma totală de lei RON și RON dobândă + lei RON penalități de întârziere și le menține pentru suma de RON reprezentând T.V.A.

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de RON, cu titlu de cheltuieli de judecată parțiale (onorar expert).

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi: 22 martie 2006.

PREȘEDINTE.

Red. EP 2 V
Cop. 18 V
Ex. 2

GREFIER

